

บทที่ 6
สรุปผลการทดลอง

1. สารโพแทสเซียมคลอเรตสามารถกระตุ้นการออกดอกของลำไยได้ทั้งโดยวิธีการราดสารโพแทสเซียมคลอเรตทางดิน 12 กรัม/ต้นและการพ่นสารโพแทสเซียมคลอเรตทางใบ 1,000 มิลลิกรัมต่อต้น โดยมีเปอร์เซ็นต์การออกดอกเป็น 91.00 และ 49.50 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ ในขณะที่กรรมวิธีที่ไม่ได้รับสารโพแทสเซียมคลอเรตไม่พนการออกดอก
2. การเปลี่ยนแปลงปริมาณกิจกรรมเอนไซม์ในเครตีดักเตสของใบลำไยในช่วงก่อนการออกดอกในการทดลองที่ 1 มีแนวโน้มลดลงในทุกกรรมวิธี เช่นเดียวกับการทดลองที่ 2 ที่พบว่า การเปลี่ยนแปลงปริมาณกิจกรรมเอนไซม์ในเครตีดักเตส มีแนวโน้มลดลงตลอดช่วงการทดลองในทุกกรรมวิธี
3. การเปลี่ยนแปลงปริมาณ TNC ในใบทั้งในกรรมวิธีราดและพ่นสารมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อให้สารทางดิน ในขณะที่กรรมวิธีควบคุมไม่เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงปริมาณ TNC ในใบที่ชัดเจน
4. การเปลี่ยนแปลงปริมาณ TN ในใบลำไย ทั้งกรรมวิธีที่ได้รับสารทางดิน การพ่นสารทางใบ และไม่ได้รับสาร ไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน
5. การเปลี่ยนแปลงปริมาณ IAA ของใบลำไย พบร่วมกับกรรมวิธีการพ่นสารปริมาณ IAA มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่เริ่มการทดลองไปจนถึงวันที่ 12 หลังการได้รับสารหลังจากนั้น ปริมาณจะลดลงเป็นปกติและคงที่ไปจนถึงช่วงของการออกดอก ในขณะที่กรรมวิธีการราดสารทางดิน และกรรมวิธีที่ไม่ได้รับสารมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณค่อนข้างคงที่ตลอดช่วงการทดลอง
6. การเปลี่ยนแปลงปริมาณไโซโคลีนินทั้งในรูปของ iP/iPA และ Z/ZR พบร่วมกับกรรมวิธีการพ่นสาร และการราดทางดินมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงปริมาณ iP/iPA และ Z/ZR เพิ่มขึ้นตลอดช่วงเริ่มต้นการทดลองจนถึงช่วงก่อนการออกดอกเมื่อเปรียบเทียบกับต้นที่ไม่ได้รับสาร
7. การเปลี่ยนแปลงปริมาณ GAs ทั้งกรรมวิธีที่ได้รับสารทางดิน การพ่นสารทางใบ และไม่ได้รับสาร ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จดหมายเหตุ: สัญลักษณ์แสดงหัวข้อเบื้องหลังล่าสุด

จดหมายเหตุ: สำเนาฉบับนี้แสดงหัวข้อเบื้องหลังล่าสุด

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved